

hvilken boligform der er tale om. Derfor har vi også et regelsæt i byfornyelsesloven om kommunernes pligt til at føre tilsyn med sundheds- og brandfarlige forhold i den eksisterende bygningssmasse.

Regelsættet blev ændret med virkning fra den 1. juli 2008. Kommuner fik dermed bedre muligheder for at gribe ind over for boliger med fugt og skimmelsvamp til gavn for beboerne. Ændringerne betyder, at kommunerne nu som led i deres tilsynsforpligtelse kan gennemføre destruktive indgreb i bygningen uden ejerens medvirken, hvis det er nødvendigt for at afklare, om der er fugt og skimmelsvamp, eller for at afdække årsagen til problemet. Herudover har kommunerne fået mulighed for at give ejeren påbud om at afhjælpe kondemnabile forhold inden for en frist. Endelig har kommunerne fået mulighed for at kondemnere tomme boliger for at forhindre, at der flytter mennesker ind i boliger, der er sundheds- eller brandfarlige.

Jeg er derfor nødt til at starte med at sige til forslagsstillerne, at det undrer mig, at de ikke har undersøgt de eksisterende muligheder, inden de kaster sig ud i at fremsætte en lang række forslag. Jeg kan nemlig konstatere, at de fremsatte forslag bortset fra ganske små hjørner allerede er dækket af gældende lovgivning. Kommuner har allerede de foreslåede muligheder.

Lad mig uddybe det lidt mere og knytte nogle kommentarer til forslagene i B 162. Forslagsstillerne ønsker, at kommunen inden en frist på 14 dage altid skal rekvirere en uafhængig teknisk undersøgelse, hvis lejereren henvender sig med dokumenterede oplysninger om, at der er skimmelsvamp i boligen. Jeg må sige, at der her er tale om et bureaukratisk forslag, som ud over at være dækket af gældende lovgivning i visse situationer endog stiller lejerne dårligere end efter de gældende regler.

I dag er det nemlig sådan, at kommuner, der er blevet opmærksom på, at en bolig er sundhedsfarlig, har pligt til at reagere så hurtigt, som det er påkrævet i den konkrete sag. Det betyder, at hvis der er akut sundhedsfare, skal kommunen reagere straks. Man kan ikke vente 14 dage med at bestille en undersøgelse. Hertil kommer, at hvis lejereren kommer med en dokumentation, som kommunen kan acceptere, og som viser, at boligen er sundhedsfarlig, vil det da være fuldstændig spild af både tid og ressourcer at kræve, at kommunen skal gennemføre endnu en undersøgelse, inden den foretager sig noget.

Sager af den her slags spænder fra helt banale tilfælde af skimmel i brusekabinens fuger til boliger, hvor vægge, lofter og gulve er angrebet. De enkelte kommuner råder over ekspertise på mange forskellige områder. Jeg mener, at det må være kommunens opgave at afgøre, om den selv kan afdække problemet, eller om det er nødvendigt at indhente teknisk bistand.

Her er vi så ovre i anvendelsen af embedslægeinstitutionen. Forslagsstillerne ønsker, at det er embedslægerne, som skal afgøre, om boligen skal erklæres usund. Med det forslag lægges der op til, at embedslægen skal tillægges kompetence til at træffe afgørelser om, hvorvidt en bolig skal kondemneres, og hvorvidt beboerne skal genhuses af kommunen. Efter de gældende regler i byfornyelsesloven er det kommunalbestyrelsen, der har pligten til at føre tilsyn med boliger og bygninger, pligten til at undersøge, om der er sundhedsfare, og pligten til at træffe beslutning om forbud mod beboelse.

Embedslægens rolle er i den forbindelse at rådgive kommunalbestyrelsen. Embedslægen har pligt til at rådgive, og kommunerne skal selvfølgelig bruge embedslægen, når der er tvivl om, hvorvidt en bolig er sundhedsfarlig. Men at stille krav om, at embedslægen skal vurdere alle sager – også sager, hvor kommunen umiddelbart på baggrund af en analyse selv kan konstatere sundhedsfare – er for bureaukratisk og ikke mindst spild af ressourcer.

Hertil kommer, at forslaget tilsyneladende indebærer en ændring af tilsynsreglerne, som har økonomiske konsekvenser for både kommunerne og staten. Det er nemlig sådan, at udgifter til undersøgelser og genhusning af lejere, som må fraflytte deres bolig på grund af kondemnering, betales over byfornyelsesrammen. Det vil sige, at staten og kommunen dækker halvdelen hver. Derfor kan man ikke som i beslutningsforslaget bare flytte den reelle kompetence fra kommunalbestyrelsen som politisk og økonomisk ansvarlig til embedslægeinstitutionen.

Kl. 19.33

Til forslaget om, at kommunen skal stille en erstatningsbolig til rådighed for lejereren, såfremt en bolig er erklæret sundhedsfarlig, forslaget om, at kommunen skal kunne påbyde udlejereren at udarbejde en renoveringsplan og inden for en frist udbedre boligen, forslaget om, at udgifter til tekniske analyser skal afholdes over byfornyelsesrammen, og til sidst forslaget om, at parterne i sagen løbende skal informeres om resultater af undersøgelser og analyser, kan jeg blot meget